

Rob Meerwijk is altijd op zoek naar vrijheid

'IK GA NIET
OPEENS **een**
zwembroek
AANTREKKEN
OMDAT EEN
ANDER HET WIL'

Hij heeft met een groep vrienden een bedrijf met meer dan 130 man personeel, maar neemt ieder jaar drie maanden vrij om te varen op zijn skûtsje. Rob Meerwijk heeft lak aan maatschappelijke normen en durft zich tegenwoordig zowel fysiek als mentaal volledig bloot te geven.

TEKST ROOS SCHLIKKER BEELD ROB MEERWIJK

Vrijheid blijheid. Dat is wat Rob Meerwijk dacht, toen hij eind jaren zestig op tienjarige leeftijd met zijn bootje per ongeluk aanmeerde bij een naaktstrand waar een groep hippies tevreden in hun blootje lag. Het beeld liet hem niet meer los. "Het zag er allemaal zo natuurlijk en ontspannen uit. Ik weet nog goed dat mijn vader er destijds over zei: 'Dat is de mode van de toekomst!'" En die voorspelling is uitgekomen, althans wat Rob betreft. Hij is regelmatig zonder kleren in zijn tuin in het Friese Workum te vinden, waar de geitjes grazen en de kippen tikkertje spelen of achterna worden gezeten door een van de katten. Zijn knalgeel geschilderde woning valt op in de groene weiden. Veel mensen uit de buurt noemen zijn woning het Pippi Langkoushuis. Buurtgenoten weten dat Rob naturalist is maar ze storen zich er niet

'We zijn steeds preutser geworden'

aan. "In de zomer rijden hier nogal eens toeristen op de dijk en die kijken soms een beetje vreemd op als ze me naakt in de tuin zien scharrelen. Ik zwaai dan altijd maar vriendelijk", glimlacht hij.

Vrijheid om te leven

Het is nog altijd de vrijheid die Rob zo aanspreekt in het bloot-zijn. In zijn tienerjaren ging hij steeds vaker naar naaktstranden en ook als hij ging varen met vrienden sprong hij geregeld zonder zwembroek in het water. "Eigenlijk keek niemand daarvan op, in die tijd was dat vrij normaal. Ik heb het gevoel dat naakt

tegenwoordig moeilijker ligt. We zijn steeds preutser geworden, de maatschappij hangt aan elkaar van regels, normen en waarden." Hij kijkt er een beetje vies bij. "Weet je, een waarde als eerlijkheid is natuurlijk heel belangrijk, daar ben ik ook voor. Maar ik heb een stuk minder op met normen. Iedereen vindt tegenwoordig wel iets van een ander en daar zijn we in doorgesloten. Je hebt met zo veel regels te maken. Dat is een van de redenen waarom wij zo afgelegen wonen. Als ik een steigertje wil aanleggen, kan ik dat gewoon doen. Hier komt niemand om me te controleren en dus heb ik de vrijheid te leven zoals ik wil."

Mentaal blootgeven

Niet alleen privé probeert Rob volgens zijn eigen waarden te leven, ook in zijn werk zoekt hij de vrijheid op. Nadat hij werktuigbouwkunde studeerde, werkte

hij een paar jaar bij Pecoma Business Technology. In 1998 richtte hij met enkele collega's een eigen bedrijf op, Hot ITem, dat gespecialiseerd is in innovatieve IT-oplossingen. Er werken meer dan 130 mensen. Een hele verantwoordelijkheid en toch durft Rob het aan om ieder jaar drie maanden lang zijn werk over te dragen aan collega's omdat hij die tijd aan zichzelf wil besteden. "Afgelopen zomer heb ik een klein bootje gerestaureerd", vertelt hij enthousiast. "Ik heb verder veel gevaren en hier in de tuin gewerkt. Dat is fantastisch, die tijd heb ik gewoon nodig." Rob werd door schade en schande wijs. Hij vertelt: "Ik heb een groot verantwoordelijkheidsgevoel en drie jaar geleden heeft dat geleid tot een burn-out. Ik werkte niet eens zo extreem veel uren, maar voelde continu een zekere druk. Dat is me te veel geworden, ik ben zowel geestelijk als lichamelijk in elkaar gestort."

Rob leek onder de druk te bezwijken, zijn arts vertelde hem dat hij minstens één of twee jaar thuis zou zitten en niet zou kunnen werken. Hij was echter binnen vier maanden weer op de been, juist doordat hij zijn managementtaken neerlegde én zijn partners het goed vonden dat hij iedere zomer enkele maanden niet zou werken. "Sindsdien gaat het heel goed met me. Ik kan steeds beter delegeren, kan de werkzorgen makkelijker van me af laten glijden. Ook omdat ik weet dat ik ieder jaar een paar maanden heb om me op te laden."

De grootste les die Rob leerde van zijn burn-out was, ironisch genoeg, om zich bloot te geven. Hij was al sinds zijn tienerjaren vertrouwd met het naturisme en moest zich nu ook in geestelijk opzicht kwetsbaar durven opstellen. "Ik heb het heel lang moeilijk gevonden om het toe te geven als mijn werk me zwaar valt. Ik vond dat een zwaktebod, maar dat is natuurlijk onzin. Het is juist goed om eerlijk te zijn, om je kwetsbaar op te stellen. Ik heb inmiddels besloten over dat soort dingen zo open mogelijk te zijn."

Het mentale blootgeven heeft voor Rob een directe link met het fysieke blootgeven. "Het heeft allebei met kwetsbaarheid te maken en je doet het ook alleen maar als je je veilig voelt. Zet me nu in mijn

blootje in een winkelcentrum en dan voel ik me echt niet op mijn gemak. Maar als ik op mijn skûtsje bloot ben tijdens een naturistenweekend is er niets aan de hand. Ik voel me overigens ook comfortabel als ik in mijn eentje bloot ben, maar veel anderen vinden het prettiger in een groep. Dan ben je het meeuwenkuikentje tussen allemaal andere meeuwenkuikentjes. Enerzijds heel naakt en kwetsbaar, maar omdat je tussen al die kuikentjes zit, is de kans dat je door een eventuele vijand wordt gepakt heel erg klein."

Eenvoudig

Zijn skûtsje, dat is een plek waar Rob zich enorm één met de natuur voelt. Als kind al zeilde hij graag en via een studievriend maakte hij voor het eerst kennis met zeilen op een skûtsje. Hij was meteen verkocht. "Het zijn heel lage boten waar-

'Naturisten kunnen best een beetje groener leven'

door je erg dicht bij het water zit. Ze zijn groot, zwaar en gaan heel hard. Mooiere zeilschepen zijn er niet."

Inmiddels heeft Rob samen met enkele vrienden een eigen skûtsje en gaat hij vrijwel iedere drie weken varen, meestal met zo'n zes gasten. "Dat zijn vaak mensen die ik niet ken maar met wie je meteen wel heel intensief contact hebt. Dat is het mooie eraan. Juist omdat mensen elkaar niet kennen en dus geen schade kunnen oplopen, durven ze zich heel open op te stellen. Je zit op elkaars lip, het is heel eenvoudig en zo willen we het ook. We zouden een en ander best wat comfortabeler kunnen maken, maar dat doen we bewust niet, dit is het meest natuurlijke en zo ben je echt op elkaar aangewezen."

Stom

Rob organiseert zowel naturistentrips als niet-naturistentrips maar ook tijdens die laatste tochten is hij zo nu en dan naakt. "Dat gaat altijd heel natuurlijk en is nooit een probleem. Als iemand beledigd zou

zijn door het feit dat ik geen zwembroek draag, dan ligt dat aan hem, vind ik. Ik ga er niet opeens eentje aantrekken omdat een ander het wil." Lacht: "Sterker nog: ik heb niet eens een zwembroek." Het dicht bij de natuur staan spreekt Rob aan. Het past ook bij het naturisme vindt hij. "Het begrip naturisme wordt vaak anders gebruikt, mensen denken dat het alleen maar gaat over je kleren uitdoen. Ik vind echter dat naturisme ook te maken heeft met respectvol omgaan met de natuur. Veel naturisten staan zich er op voor dat ze zo milieuvriendelijk zijn omdat ze minder afval achterlaten op het naaktstrand, maar dan houdt het ook op. Ik vind dat naturisten meer zouden kunnen doen. We zijn mensen die vaak met bewust leven bezig zijn en dat kan best een beetje groener."

Benadrukt: "Ik vind niet dat je dat

ZIN OM MET ROB MEE TE ZEILEN OP ZIJN SKÛTSJE? Los dan de puzzel op pagina 67 van deze UIT! op en maak kans op een gratis zeilweek!